

АНАЛИЗА БИЛАНСА

Додатак „Народном Благостању“

БРОЈ 4

БЕОГРАД, 25. ЈАНУАР 1936.

ГОДИНА VIII

Садржај:

Адриа бауксит, рударско и индустријско д. д. у Загребу
Јулио Мајнл д. д., Загреб
„Кемика“ дионичко друштво за кемијску и фармацевтску индустрију у Загребу
Југо-Guma а. д., Beograd
Metro Goldwyn Majer, jugoslovensko d. d. za promet filmova, Zagreb

АДРИА БАУКСИТ, РУДАРСКО И ИНДУСТРИЈСКО Д. Д. У ЗАГРЕБУ

Продукција бауксита износила је код нас према подацима Народне банке :

Године	тона
1929	103.369
1930	94.700
1931	62.018
1932	67.087
1933	80.855
1934	85.598

Као што видимо, година 1931 била је најслабија. У 1932 имамо већ известан пораст продукције. Он је касније бивао све већи, тако да се могло очекивати да ћемо за неколико година опет имати продукцију од преко 100.000 т.

У првом полгођу 1935 године, продукција бауксита износила је 45.785 тона, а у првом полгођу 1934 године само 27.223 тоне. Као што се види пораст је у 1935 години био знатан.

Међутим до јаког пораста у продукцији бауксита дошло је тек почетком другог полгођа 1935 године. Постојећи рудници повисили су свој капацитет до максимума. А отворили су се и неки други. Нарочито у Херцеговини, јер и тамо има богатих наслага бауксита које се до сада нису експлоатисале.

Форсирано наоружање повећало је тражњу за алуминиумом. Нарочито знатни развитак авијације. А алуминиум је, с обзиром на незнатну специфичну тежину, најзгоднији метал за авионе. Поред тога он је потребан и за друге сврхе. Тражња за баукситом је због тога данас тако знатна, да потпуно не може бити ни подмирена.

Месечно се код нас извози толико бауксита, колико се раније није извозило ни у једном кварталу. У нашим далматинским лукама понекад се нађу заједно и неколико пароброда који утоварују бауксит. Укупни извоз бауксита у 1935 години био је много јачи, него ма када раније. Ако прилике у идућој години буду исте, а сви изгледи говоре за то, јер се са наоружањем не престаје, 1936 биће рекордна година, јер је управо сада извоз ванредно јак. У рудницама бауксита запослено је данас неколико хиљада радника. И то из крајева у којима су економске прилике понајгоре, и где је управо ове године суша битно погоршала ионако мизерне прилике.

Бауксит смо до сада извозили, јер немамо још сопствених творница за прераду бауксита у алуминиум. Пред неколико недеља један конзорцијум добио је нарочиту концесију ради подизања једне творнице алуминиума. Концесија је за конзорцијум врло повољна, али је ту и обавеза да се има приступити подизању једне творнице.

Конзум алуминиума није код нас још толики, да би могао апсорбовати продукцију такве творнице. Међутим,

ако творница алуминиума жели да буде рентабилна, мора имати извесну минималну продукцију. Према томе та нова творница мораће један део своје продукције да извози. То неће бити тешко с обзиром на то да ће, водећи рачун о нашим приликама, и продукциони трошкови бити сразмерно ниски. Бауксита имамо доста. Имамо и довољно јевтине електричне енергије која игра битну улогу. А јевтина је и радна снага. Најзад, та би творница имала згодан положај и за извоз, јер се бауксит добива близу обале, а тамо има довољно и јевтине електричне енергије.

Питање је само, да ли конзорцијум који је добио концесију располаже са довољно капитала који је потребан за једну такву творницу. Јер ту се ради о десетинама, ако не и о стотинама милиона динара. Можда ће конзорцијум касније своју концесију препустити оним правим интересентима који мисле градити творницу и који располажу са довољно средстава. То би могло бити једно од постојећих баукситних друштава. Готово сва та друштва имају на страни јако финансијско залеђе.

Биланс Адриабуксита за последње 4 године овако изгледа :

	1931	1932	1933	1934
Актива	(у хиљадама динара)			
Посед рудскопа	15.259	15.259	15.274	15.493
Материјал	734	740	596	568
Инвентар	2.706	2.574	2.557	2.579
Залиха бауксита	2.315	572	2.292	1.889
Дужници	443	2.776	4.408	4.730
Благајна	81	200	233	63
Губитак	1.271	1.452	1.684	1.766
Пасива				
Главница	5.000	5.000	5.000	5.000
Резерве	14	14	14	14
Повериоци	16.402	16.783	19.877	19.480
Разно	127	87	78	113
Резерва амортизације	1.268	1.635	2.081	2.481
Збир биланса	22.812	23.576	27.044	27.088

Потраживања су доста знатна. Нарочито у најновије време. То је у вези са немачким клирингом, јер се бауксит највише извози у Немачку. Делом непосредно у Хамбург, а делом преко Ротердама и даље Рајном до Лудвигсхафена, где су велике творнице за прераду бауксита.

Пословни резултати последњих неколико година нису били најповољнији. Данас је, међутим, с обзиром на јаки извоз и повољније цене ситуација промењена, тако да се може очекивати да ће предузеће и у том погледу данас бити у другим приликама.

У управи се налазе г.г.: Георг фон Оренштајн, Јосип Најман, Јулиус Јон, д-р Марко Јурај Доминис, Рокко Мариџић, Игнац Розенберг, Лавослав Хајмбах, Оскар Гебхарт, Еуген Гелерт.

ЈУЛИО МАЈНЛ Д. Д., ЗАГРЕБ

Јулио Мајнл је код нас чисто трговачко предузеће са мноштвом продавница по целој држави. Он продаје низ специјалних артикала, а обим његових послова је огроман, пошто је заступљен и у другим земљама. Централна се налази у Бечу. Предузеће има и своје сопствене плантаже и претставнике у прекоокеанским земљама.

Јулио Мајнл подржавао је још пре рата у свим већим местима бивше Аустро-угарске монархије своје филијале и продавнице. Водећи рачуна о новоствореним приликама, 1920 године Мајнл оснива посебно акционарско друштво из својих продавница које је имао у Југославији. Временом су основане нове филијалне продавнице готово у свим већим местима наше државе. У већим градовима има чак и по неколико продавница. Јулио Мајнл д. д., био је код нас за прво време искључиво трговачко предузеће; сва је роба увожена из иностранства. Међутим, с временом се прешло и код нас на фабрикацију. Тако је, на пример, у Загребу, делимично с обзиром на царинску заштиту, поред великих складишта изграђена и творница у којој се прерађују извесне животне намирнице. То је у првом реду велепржиона каве, затим творница тестенине, чоколаде, ликера итд.

Послови предузећа развијали су се и у најновије време сразмерно доста повољно. У 1934 исказан је додуше, само незнатан добитак, али судећи по осталим билансним позицијама може се рећи да пословање није назадало. Погледајмо најпре рачун губитка и добитка за 1934 и сравнимо га с оним из претходне године (у хиљадама динара).

Расходи	1933	1934
Порез	388	170
Дубиозна потр.	15	21
Трошкови	6.201	6.263
Пренос добитка	202	13
Добитак тек. г.	10	19
Збир	6.816	6.486
Приходи	1933	1934
Пренос добитка	202	13
Добитак на роби	6.614	6.473
Збир	6.816	6.486

У 1934 исказан је добитак од 19 хиљада, а у 1933 години 10 хиљада динара. Насупрот томе бруто добитак на роби изнео је у 1934 години 6,47 милиона према 6,61 милиона у претходној години. То значи да је у 1934 чисти добитак изнео само 3% од добитка на роби. Овај однос зачуђава код једне фирме, као што је Мајнл. Овом великом концерну стоји при куповању на расположењу врло богат избор робе. Као што рекосмо, Мајнл располаже и сопственим плантажама и великим финансијским средствима, па може да набавља робу по много бољим условима него највећи број домаћих трговаца на мало, који купују скупле, па ипак зарађују толико да могу опстати. Да је фирма дала податке о укупном промету, ствар би била свакако јаснија. Било би потребно да се објасни и пораст трошкова са 6.201.000 у 1933 на 6.263.000 у 1934 години. Исказани бруто-добитак на роби у истом је раздобљу смањен за 141 хиљаду динара. Упоредо с тим би се могло очекивати да ће се смањити и трошкови. Насупрот томе, они су повећани. Је ли фирма у 1934 запослила више особља или је повећала број продавница? Знатнијих повишица плата вероватно није било; пре би се могло рачунати са снижењем.

Рачуни изравнања за неколико последњих година овако изгледају:

Активна	1930	1931	1932	1933	1934
	(у хиљадама динара)				
Благајна	177	244	679	498	897
Роба	7.996	6.241	7.094	5.466	5.404
Дужници	827	2.973	4.481	2.882	3.125
Непокретности	2.253	2.156	2.064	2.064	2.064
Инвентар	3.135	2.562	2.635	3.567	3.816

Пасива

Главница	4.000	4.000	4.000	4.000	4.000
Резерве	284	204	395	417	617
Повериоци	9.909	9.328	12.135	9.848	10.657
Добитак	195	827	424	213	32

У 1934 години у пасиви постоји само једна знатнија промена према претходној години — код повериоца. Они су повећани за око 800 хиљада динара. То је у вези с повећањем активних позиција: благајна, дужници и инвентар. И резерве су повећане за 200 хиљада динара. То долази отуда што за 1933 није подељена дивиденда. Од добитка исказаног у тој години употребљено је 200 хиљада за повећање резервног фонда, а остатак је пренет на 1934 годину. Тражење односа између сопствених и туђих средстава код предузећа ове врсте је безначајно, јер Мајнл тргује животним намирницама, тако да се залихе дуго не држе. Брзим прометом могао би се компензирати, можда, и неповољнији однос између сопствених и туђих средстава. С друге стране је сигурно, да добар део поверилаца отпада на потраживања концерна за испоручену робу.

Много су интересантније структурелне промене активе. Једино су непокретности остале непромењене и износе 2 милиона 64 хиљаде динара. Залихе робе само су незнатно смањене за 62 хиљаде динара (са 5.466.000 на 5.404.000 динара). Не види се да ли је било опадања и по количини. Пада у очи да се позиција дужници опет повећала за око 250 хиљада динара. Мајнл у својим продавницама тргује само за готово. Према томе на тој бази не могу опште настати потраживања. Међутим, Мајнл даје своје специјалитете на продају, нарочито у току последњих година, и многим детаљним продавачима животних намирница. Отуда и потичу потраживања. Она су у 1932 износила чак око 4,5 милиона, али су у следећој години редуцирана на око 2,9 милиона. У 1934 дужници су исказани са 3 милиона 125 хиљада динара.

Опет је повећана и благајна. Концем 1934 она износи 897 хиљада динара. У 1929 износила је само 89 хиљада. То значи да се у току последњих пет година подесетостручила. У 1934 је скоро два пута већа него у претходној години. Тешко је рећи, зашто предузеће држи толику готовину. Повериоци су, наиме, такође порасли. Можда је то у вези с девизним режимом. Није се, вероватно, добијао довољан број девиза за дознаку централи у Бечу.

Из горње таблице се види да је у току последњих година и инвентар у непрекидном порасту. У 1934 он износи већ 3,8 милиона према 2,5 милиона динара у 1931 години. Пошто се ради о једној трговачкој радњи, која је засебно исказала у билансу робу, а инвентар се састоји у главном из уређаја филијала, то излази да је то велико повећање у току последњих година доказ, да је фирма повећала број својих продавница.

Констатујући ову чињеницу, ми не можемо да се уздржимо од поређења са другим сличним трговачким предузећима, која имају велики обим и претстављају мамуска предузећа према онима просечног типа. Читаоцима је познато да се наш т. зв. занатлијско-трговачки средњи сталеж буну против предузећа овакве врсте. Са једне стране напада предузећа са сопственим продавницама, а са друге стране тражи спречавање предузећа „Та-Та“, које има облик интегриране трговине. Поменути редови се буне против продавница индустријских предузећа, иако ова продају робу која није ни била предмет постојећих трговачких радњи: број конфекционих трговина је одувек био мален, а обућа је изузетно била предмет трговања. Међутим, Мајнл је чисто трговачко предузеће, које продаје оне артикле којима тргује највећи део средње-сталешких трговачких радњи (колонијално-бакалских), па ипак досад се није чуо глас против њега.

Како да се објасни ова нелогичност у држању нашег трговачког средњег сталежа? Нелогично је у сваком слу-

чају. Објашњење лежи у појави на коју смо указали већ више пута, да бирои сталешких организација код нас не заступају интересе свога сталежа онако како је то у другом свету, већ да траже пароле zgodне за свакодневну употребу, да исте непрекидно понављају и да тиме чине утицај да нешто раде за оне који их издржавају. Јулио Мајнл је имао срећу да га бирократија сталешке организације није изабрала за паролу, која је главни облик њене делатности. И због тога он развија посао, док се против рађајућег „Та-Та“ води борба на живот и смрт.

У управи се налазе г. г.: Јулио Мајнл, Беч, као претседник; д-р Курт Шенер; Аугуст Гости, директор Кредитног завода у Љубљани, потпретседник; Јулио Мајнл, млађи, Беч; д-р Фран Виндишер, Љубљана; д-р Милутин Зарник, Љубљана; Јосип Лукман, Љубљана; Франц Пфанл, Беч.

„КЕМИКА“ ДИОНИЧАРСКО ДРУШТВО ЗА КЕМИЈСКУ И ФАРМАЦЕУТСКУ ИНДУСТРИЈУ У ЗАГРЕБУ

Наша индустрија медикамената показује у најновије време сразмерно доста повољан развитак. Неповерење према домаћим производима постепено нестаје. Постојеће фабрике проширују своју производњу, и то првенствено на производе, које смо до сада увозили из иностранства. Потешкоће око набавке страних препарата, као и њихово релативно поскупљивање — с обзиром на смањење куповне снаге становништва — приморали су многе да покушају са домаћим производима. Том се пробом обично показало да домаћи медикаменти нису никако лошији од сличних производа иностране кемијске индустрије. А што је врло важно, домаћи су производи знатно јевтинији од страних. Већ и ради наше народне одбране требало би да се наша кемијско-фармацеутска индустрија још јаче развије. Државне и самоуправне институције, као и институције социјалног осигурања морале би сваком приликом да дају предност домаћим производима.

„Кемика“ д. д. за кемијску и фармацеутску индустрију спада у ред водећих предузећа у нашој индустрији медикамената. Услед погоршања општих привредних прилика пословни резултати овог иначе скроз солидног предузећа у току неколико последњих година нису могли сасвим да задовоље. Међутим, изгледа да је најтежи период већ преброђен, јер је 1934 пословна година могла да се закључи опет са једним за данашње прилике повољним успехом.

Биланси „Кемике“ за неколико последњих година пружају следећу слику:

	1930	1931	1932	1934
Актива				
	у хиљадама динара			
Благајна	7	3	4	21
Менице и ефекти	86	86	137	55
Дужници	1.914	2.387	3.054	2.960
Роба	231	320	244	508
Роба у комисији	175	117	5	5
Непокретности и зграде	999	999	999	999
Фабрички уређај и инвент.	680	608	638	666
Кауције	—	—	—	7
Пасива				
Главница	1.500	1.500	1.500	1.500
Рез. фонд	—	—	21	21
Амортизација	1.189	1.238	1.351	1.447
Повериоци	1.022	1.442	1.898	1.811
Добитак	409	348	342	442
Збир биланса	4.122	4.538	5.112	5.221

Збир биланса постепено расте, и у 1934 г. исказан је са 5,22 милиона динара. Структура предузећа је необично повољна. У 1934 сопствена средства су скоро два пута већа од туђих. Иначе, главница је остала непромењена са 1,5 милиона динара. Повериоци су исказани са 1,8 милиона ди-

нара, а амортизациони фонд са 1,44 милиона динара. Последња позиција у пасиви је чисти добитак који је у 1934 исказан са 442 хиљаде динара. Међутим стварни добитак који је постигнут у 1934 пословној години износи само 78 хиљада динара, а остатак од 360 хиљада претставља пренос салда из ранијих година или тачније — из 1930 године.

Исказани добитак у 1930 изнео је 409 хиљада. 1931 завршена је са губитком од 41 хиљаде, тако да је дотични салдо морао пасти на 348 хиљада; 1932 завршена је такође са губитком, који је овог пута изнео нешто преко 5 хиљада динара, тако да је и исказани салдо добитка у 1932 пао са 348 на 342 хиљаде динара. У 1933 јавља се скромни добитак од 22 хиљаде, а у 1934 остварени добитак већ задовољава и износи, као што смо већ споменули, 78 хиљада динара. Из овог се види, да је „Кемика“ кроз најтеже године депресије сразмерно још повољно прошла, нарочито ако се резултат њеног пословања упореди са знатним губицима претрпљеним за време кризе од стране других предузећа. Додуше, акционарима није плаћана дивиденда, али је за то ово предузеће сигурно данас финансијски исто тако јако, а можда још и јаче него што је било, на пример, у 1930 или 1931 години. То много значи, јер се таквим резултатом може да похвали само сразмерно незнатан број предузећа.

Структура активе потпуно потврђује ову констатацију. Целокупне инвестиције (непокретности, зграде, фабрички уређај и инвентар) исказане су са 1,665.000 динара. Насупрот томе фонд амортизације износи 1,447.000. То значи да је билансна вредност свих инвестиција само незнатно већа од 200 хиљада. Саме зграде вреде сигурно више. То значи да је амортизација вршена врло ригорозно, што је свакако за похвалу, јер на тај начин не могу предузећа много нашкодити ни лошије прилике, нарочито ако су пролазне.

У односу на 1932 дужници су у 1934 мањи за око 100 хиљада динара и износе 2,96 милиона. И менице су смањене са 137 на 55 хиљада. Иначе, у односу на године пре опште привредне кризе дужници су у знатном порасту. За време привредне депресије ни апотекари не плаћају више онако, као што је то раније био случај. Међутим, ипак је утешно бар то, да се у индустрији медикамената не морају вршити толики отписи сумњивих потраживања, као у неким другим привредним гранама.

Што се тиче робе, она је у 1934 исказана са пола милиона динара према 320 хиљада у 1931 или 244 хиљаде у 1932. Додуше, раније су исказивани и знатни износи комисионе робе, што више није случај. Обе ове чињенице сведоче о појачању сопствене производње.

У управи „Кемике“ налазе се следећа г. г.: Др. Миливој Дежман, претседник; Др. Б. Хафнер, Влатко Бартуловић, Др. Ладислав Рихтер, Инж. Хуго Милрет и Геден Рихтер.

JUGO-GUMA A. D., BEOGRAD

Sredinom decembra 1935 održan je redovni zbor akcionara Jugo-Guma a. d. Društvo je osnovano u dosta nezgodno vreme, u leto 1934 godine. To znači da je već u prvoj godini svog života moralo da oseti uticaj privredne krize i stagnacije poslova. Zbog toga nije nikakvo čudo što se prva poslovna godina, koja je zaključena 30 septembra 1935, završila sa gubitkom od 85 hiljada dinara. Šta više, s obzirom na nepovoljne opšte prilike, gubitak je srazmerno dosta malen.

Preduzeće se bavi trgovinom svih vrsta gumene robe, zatim azbesta i kabela, a veliki talijanski koncern Pirelli поверио му је искључиво право продаје својих производа у Југославији. У првој пословној години направљен је обрт од 2,61 милиона динара. У прво време обрт је био доста скроман, али је у току последњих месеци редовно прелазео износ од 300 хиљада

dinara. Ako sankcije prema Italiji ne budu u jačoj meri ometale rad preduzeća, druga poslovna godina mogla bi se s obzirom na to završiti i sa znatnijim dobitkom.

Račun izravnjanja koji je zaključen 30 septembra 1935 ovako izgleda (u hiljadama dinara):

Aktiva		Pasiva	
Gotovina	75	Glavnica	500
Roba	1.081	Poverioci	1.851
Dužnici	1.097	Razna pasiva	33
Nameštaj	76	Sumnj. potraživanja	52
Osn. troškovi	22	Zbir bilansa	2.436
Gubitak	85		

Glavnica iznosi 500 hiljada dinara (500 akcija po 1.000 dinara), a poverioci 1,85 miliona. S obzirom na to što je u pitanju trgovačko preduzeće sa brzim obrtom i što se pretežni deo obaveza odnosi na kupljenu robu, odnos između sopstvenih i tuđih sredstava nije nepovoljan. U aktivi postoje takođe samo dve veće pozicije: roba i dužnici. Roba je iskazana sa 1,08 miliona dinara. Dužnici su samo za 16 hiljada dinara veći od robe. Iako je ovo tek prva godina poslovanja, društvo je ipak za sumnjiva potraživanja rezervisalo iznos od 52 hiljade dinara. To dokazuje da je bilansiranje izvršeno sa puno opreznosti.

Opšti troškovi iznose 814 hiljada dinara, izdaci na kamate 8 hiljada, otpis sumnjivih potraživanja 52 hiljade, a ostali otpisi 14 hiljada dinara. Nasuprot tome stoji bruto-dobit od prodane robe u iznosu od 803 hiljade dinara. Kako je napravljen obrt od 2,61 miliona, bruto zarada je iznosila 30%.

U upravnom odboru nalaze se sledeća gospoda: Dr. Ladislav Spasić, Mario Lombardini, Dr. Giorgio Manni; komercijalni direktor je g. Dante Morandi.

METRO GOLDWYN MAJER, JUGOSLOVENSKO D. D. ZA PROMET FILMOVA, ZAGREB

Koncem oktobra 1935 jugoslovenski Metro Goldwyn Majer održao je svoj drugi redovni zbor akcionara. Društvo se bavi prometom filmova i dolazi u red vodećih preduzeća ove struke. U Jugoslaviji imamo samo jedno ili dva druga filmska preduzeća koja su imala veći promet od Metro Goldwyn Mejer-a.

U prošloj poslovnoj godini preduzeće je imalo svega 82 filma s ukupnom dužinom od 77,5 hiljada metara prema 60 filmova dugih 69,5 hiljada metara u prethodnoj godini. Zabavni filmovi bili su na prvom mestu. U promet je pušteno 27 velikih zabavnih filmova dugih 63,37 hiljada metara i 21 manji u ukupnoj dužini od 6,22 hiljade metara. Firma je pored toga dala 10 kulturnih filmova (5,35 hiljada metara) i 24 manja reklamna filma (2,48 hiljade metara).

Poslovanje u prošloj godini završeno je sa rezultatom koji potpuno zadovoljava. Ostvareni dobitak iznosi 68 hiljada dinara. Ako se uzme u obzir da društvena glavnica iznosi 500 hiljada dinara, vidi se da je ona u prošloj godini ukamačena sa preko 13%. U 1933/34 iskazan je dobitak od samih 9 hiljada dinara. Međutim, ni za taj se rezultat ne može reći da je bio nepovoljan. Treba, naime, imati u vidu da je to bila prva godina društvenog poslovanja, a osnivački troškovi su odmah u celosti otpisani.

Račun izravnjanja za prve dve poslovne godine ovako izgleda:

Aktiva	1933/34	1934/35
	u hiljadama dinara	
Blagajna	10	20
Pošt. šted.	0,4	3
Prva hrv. šted.	251	656
Prva hrv. šted. — stari rač.	50	—

Dužnici	45	102
Razni dužnici	—	39
Hipot. potraž.	52	—
Inventar i strojevi	745	606
Predujmovi	13	39
Depoziti	4	4
Prenosna aktiva	44	44
Pasiva		
Glavnica	500	500
Fond amortiz. inv. i strojeva	536	434
Rezerva za porez i osig. namešt.	0,7	3
Verovnici	113	471
Garantije	44	23
Prenosna pasiva	13	6
Prenos dobitka	—	9
Dobitak tek. god.	9	68
Zbir bilansa	1.215	1.514

Zbir bilansa je porastao sa 1,2 na 1,5 miliona dinara. To služi takođe kao dokaz da je obim poslovanja povećan. Gotovina je iskazana u tri pozicije. Sve tri su više nego udvostručene. Naročito pada u oči porast gotovine kod Prve hrvatske štedionice sa 251 na 656 hiljada dinara. Ranije je zasebno iskazivano potraživanje od 50 hiljada „po starom računu” kod Praštedionice. To vezano potraživanje sigurno nije poraslo, a možda je i likvidirano.

Likviditet preduzeća je potpun, jer sama gotovina (u blagajni i u banci) pokriva sve društvene obaveze. Neobično je povoljan i odnos između sopstvenih i tuđih sredstava, jer su sopstvena sredstva, koja se sastoje iz glavnice (500 hiljada), amortizacionog fonda (434 hiljade) i dobitka (77 hiljada), dva puta veća od obaveza. Najglavniju obavezu predstavljaju poverioci koji su iskazani sa 471 hiljadu dinara. Ova je pozicija u poslednjoj godini u odnosu na 1933/34 učetverostručena. Povećanje iznosi oko 360 hiljada. Po prilici za isto toliki iznos porasla je u aktivi pozicija Prve hrvatske štedionice. Moglo bi se pomisliti, da je poslovna politika rđavo vođena kad se istovremeno za isti iznos povećavaju i poverioci i gotovina. Međutim, preduzeću je jača gotovina potrebna za plaćanje carine i drugih troškova prilikom preuzimanja filmova koji stignu iz inostranstva. Prve godine u aktivi je bilo iskazano i hipotekarno potraživanje u iznosu od 52 hiljade dinara. Ova se pozicija u 1934/35 više ne javlja. Nasuprot tome ostali dužnici su porasli sa 45 na 141 hiljadu dinara. To znači da su utrostručeni. U aktivi su utrostručeni i predujmovi (porasli su sa 13 na 39 hiljada). Porast ovih dveju pozicija je prirodna posledica pojačanog poslovanja.

Poznato je da se natpisi na filmsku pantljiku stavljaju u našoj zemlji. Njihova vrednost je iskazana u jednoj cifri s vrednošću inventara. U poslednjoj godini ona iznosi 606 hiljada dinara. Ako se od te sume oduzme fond za amortizaciju, koji je iskazan u pasivi sa 434 hiljade, vidi se da bilansna vrednost ovih investicija ne prelazi 172 hiljade dinara. U 1933/34 bilansna vrednost inventara i strojeva iznosila je 209 hiljada dinara. Fond amortizacije je smanjen za 100 hiljada dinara. To bi trebalo da znači da su za toliki iznos nabavljene nove investicije. Međutim, u aktivi je smanjena i pozicija „inventar i strojevi” sa 745 na 606 hiljada. Pošto račun prihoda i rashoda nije objavljen, teško je utvrditi tačan iznos otpisa, ali cifre koje smo naveli već dokazuju da su otpisi vršeni vrlo rigorozno.

U upravi su gospoda: Artur Fidl, Pariz; Rihard Rihter; Leo Berger, Pariz, i Zaharija Plavšić.